

do_co_mo_mo_

Fișă minimală documentare 2003

Girată de organizația membră națională/regională: OAR

0.1 Fotografia clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii descrise:
Imobil de birouri Administrația Națională Apele Române, str. Edgar Quinet nr. 6
sursa: arh.Adrian Bălteanu data: 2011 (e)



1. Identitatea clădirii/ grupului de clădiri/ sitului urban/ peisajului/ grădinii:

- | | |
|-------------------------------|--|
| 1.1 numele actual: | Imobil de birouri Administrația Națională Apele Române |
| 1.2 variantă sau nume trecut | Banca "Albina" |
| 1.3 numărul și numele străzii | str. Edgar Quinet nr. 6 |

do_co_mo_mo_

1.4 oraș:	sector 1
1.5 regiunea/statul:	municipiul București
1.6 cod poștal:	010018
1.7 țara:	Romania
1.8 cod topografic național	44° 26' 07.13" N 26° 05' 55.01" E
1.9 clasificare/tipologie	ADM
1.10 statut de protecție & data	clădire inclusă în Zona Construită Protejată nr. 06, "Regina Elisabeta" și propusă pentru clasare ca monument istoric grupa B (importanță locală)

2 Istoria clădirii

2.1 rezumatul inițial/scop	Sediu al filialei din București a băncii "Albina" din Sibiu (fondată în 1871), care a funcționat și în clădirea anterioară
2.2 date: contractare / recepția lucrării	Finalizare post-1935 (c)
2.3 arhitecți proiectanți și alții arhitect	Nu sunt date disponibile
2.4 alții asociați cu clădirea	
2.5 modificări importante cu datele aferente	Reparații / reconfigurări (1960, 1961, 1963, 1968, 1972)
2.6 funcție actuală	Clădire de birouri pentru Administrația Națională a Apelor
2.7 stare actuală	Stare generală bună - fațada principală este bine conservată, cu excepția cariatidelor de la parter, a căror parte superioară a fost înlăturată la o dată necunoscută (probabil post-1945), iar interioarele sunt bine întreținute, însă cu modificări ale compartimentărilor și finisajelor inițiale

3 Descriere

3.1 descrierea generală

Clădirea se înscrie în frontul continuu al străzii și se dezvoltă pe parcelă sub formă a trei aripi dispuse în jurul unei curți interioare: spre stradă, orientat spre nord, corpul principal (P+5), compact, și două corpuri secundare (P+4) sub forma de bare articulate, situate pe latura laterală vest și pe latura din spate a parcelei. Din stradă există un acces direct în clădire, care deservea la origine spațiul public, de la parter, al băncii, și un acces indirect, printr-un gang, spre curtea interioară.

Clădirea a fost concepută special ca sediu al Băncii "Albina" (după cum o indică decorația portalului principal), cu un amplu spațiu public spre stradă la parter, safe-uri la subsol, birouri și, la etajele superioare ale aripii din spate, locuințe [probabil] de serviciu. Fațada spre stradă constituie componenta cea mai valoroasă a clădirii, caracterizată prin expresia stilistică de sinteză între clasicismul modern al anilor 1930 și estetica Art Déco. Schema compozițională a fațadei este disimetrică, marcând importanța diferită a celor două accese, principal și secundar.

Partiția orizontală, accentuată prin prezența copertinei, se articulează cu motivul vertical al porticului central decroșat, format din trei arcade centrale susținute de pilaștri colosali

do_co_mo_mo_

cu capiteluri corintice stilizate. La ultimele două niveluri, câmpul central este ocupat de două registre de ferestre în arcadă, separate prin pilaștri scunzi cu capiteluri ionice, de asemenea stilizate. Planul retras al fațadei este placat cu travertin la nivelul parterului ritmat de cariatide, în timp ce restul suprafeței este riguros ordonat de grila stereotomică a rosturilor decorative din tencuială. Elementele decorative (capiteluri, medalioane, capete de leu, ornamente ale portalului principal) sunt din marmură sculptată, cu excepția cariatidelor, realizate din piatră artificială turnată.

Ca elemente specifice limbajului Art Déco apar: feroneriile decorative ale celor două intrări, ornate cu motive abstracte precum spirala, linia ondulată, festonul și octogonul; portalul flancat de elemente verticale în sfert de cilindru, tratate în benzi orizontale cu texturi alternate (marmură și travertin) și fine detalii sculptate; medalioanele decorative cu reprezentări simbolice legate de progresul societății, a căror retorică optimistă se înscrie în filonul realismului social; scrisul decorativ inspirat din grafica publicitară și motivul modern al copertinei continue cu iluminare integrată.

La interior, spațiile accesibile publicului au suferit modificări substanțiale în urma renovărilor succesive, dar păstrează încă unele detalii Art Déco, precum balustradele din fier forjat ale scărilor sau capitelul simplificat al unei semi-coloane din holul de intrare.

3.2 construcție

Construcția are o structură pe cadre de beton armat cu zidărie de cărămidă, iar acoperirea este în două ape, cu învelitoare din tablă.

3.3 context

Clădirea este amenințată cu demolarea în vederea construirii unui nou sediu al instituției în proprietatea căreia se află.

4 Evaluare

4.1 tehnică

Construcția, realizată cu materiale și metode curente, nu include componente tehnice valoroase

4.2 socială

Clădirea a intrat în memoria colectivă datorită, în principal, detaliului insolit al cariatidelor retezate, a căror imagine originală nu este cunoscută. Singulară este și decorația sculptată a portalului principal, care reprezintă un stup înconjurat de albine – aluzie la denumirea băncii [“albina” (rom.) = bee / abeille].

4.3 culturală & estetică

Clădirea se remarcă prin buna înscriere în contextul urban, dar mai ales prin calitățile compoziționale și proporțiile fațadei principale, ca și prin prezența unor componente artistice valoroase (portalul principal cu ancadrament din marmură și travertin, feroneriile decorative ale

ințărilor, capitelurile stilizate geometric, medalioanele în relief plat).
Expresia stilistică a fațadei principale îmbină limbajul clasic, preferat în epocă pentru clădirile publice cu funcțiune de reprezentare, și estetica Art Déco, favorizată în cazul imobilelor de birouri și apartamente, al hotelurilor și spațiilor comerciale, al programelor pentru spectacole și loisir.

4.4 istorică

Tratarea arhitecturală a imobilului este tipică pentru formula stilistică de sinteză între clasicismul modern interbelic și Art Déco, pentru arhitectura instituțiilor publice din epocă și pentru întreaga perioadă a domniei lui Carol al II-lea, în care se afirmă, ca de altfel în întreaga Europă și în America anilor 1930, o tendință clasicizantă cu conotația ideologică a unui spirit "etapist".

4.5 evaluare generală

Imobilul din strada Edgar Quinet nr.6 și, în particular, fațada principală, sunt reprezentative pentru cultura arhitecturală a perioadei interbelice târzii și pentru o expresie stilistică specifică acesteia (în România și în lume) – „clasicismul déco”, formulă de sinteză între clasicismul monumental (expresie arhitecturală a realismului social și ecou al întăririi autorității statale într-o perioadă de criză generalizată) și estetica Art Déco (în ipostaza de variantă eclectică și edulcorată a modernismului interbelic).

5 Documentare

5.1 principalele referințe

- CRITICOS, Mihaela, 'Art Deco sau modernismul bine temperat / Art Deco or Well-Tempered Modernism', București, Simetria, ISBN 978-973-1872-03-2
- BĂLTEANU, Adrian, 'Edgar Quinet nr.6', Arhitectura (România), nr. 4, 2011, pp. 16-19
- CRITICOS, Mihaela, 'Din nou Edgar Quinet 6 / Again Edgar Quinet 6', Arhitectura (România), nr. 5, 2011, pp. 32-37

5.2 material vizual atașat

Fotografii aeriene alb-negru, Compagnie Aérienne Française, 1927

Foto color Adrian Bălțeanu, Mihaela Criticos

Foto satelit – Bing Maps (<http://www.bing.com/maps>)

5.3 raportor/data Mihaela Criticos 2012

6 Examinarea raportului de către ISC/R

do_co_mo_mo_

Numele membrului ISC examinator:
aprobarea:
grup de lucru nr. ref.:
comentarii:

data examinării:

NAI nr. ref. :

*Fișă elaborată în cadrul proiectului Fundației Culturale Inform,
finanțat de Administrația Fondului Cultural Național*



do_co_mo_mo_

Revizuirea 2003 membrii ISC/R
numai pentru birou

grupul de lucru internațional pentru
documentarea și conservarea
clădirilor, siturilor și vecinătăților
imobilelor moderne